

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LA CRISIS BUFA.

AS crisis ministerials dels partits monàrquics no responden mai a un canvi d' idees ó de procediments en la governació del Estat, quedant reduïdes únicament a un canvi de persones.

Gent que per menjar s' han reunit alrededor de la taula, y que a mitj dinar tenen algunes diferencies ó bé renyeixen del tot, tirantse 'ls plats pèl cap: això son las crisis monàrquicas. Al principi del esbalot tots s' aixecan, tots cridan, tots mouhen los brassos. Després los que poden tornan a sentarse ó bé a la cadira que avants tenian ó a la primera que poden arreplegar: si quedan alguns puestos buits s' omplan ab gent de fora, y continua 'l xefis, com si res hagués passat.

Sent així, ¿qué li importa al pais tal espectacle? Unicament pot pendres, en tot cas, com una verdadera diversió.

Figúrinse una persona que vol passar plassa de respectable y que fa tals contorsions y tals esforços que á lo millor se li esbotzen las calsas per un siti compromés. ¿No fa gracia que una persona de respecte, ó que per tal se té, encare no 's giri d' esquena ensenyi públicament la céva?

Donchs aqui tenen la síntesis de l' última crisis ministerial.

Lo partit conservador está ensenyant la céva.

La sortida de 'n Silvela y de tots los silvelistas, inclus en Villaverde es l' esqueixada de pantalons.

L' aparició de 'n Romero Robledo, de 'n Linares Rivas y del insignificant Concha Castañeda, verdader ministre sorpresa, representa la camisa que surt á través del esquins.

En Cos Gayon que desempenyava la cartera de Hisenda y ara tot de un plegat y també de una manera inesperada s' ha fet càrrec de la de Gracia y Justicia, representa las betas dels calzots sortint de una manera impertinent per dessota de las calsas.

No s' havia vist mai una situació més mal girbada y menos presentable.

La única ventaja que té es que 'l pais no pot xiularla.

Qualsevol que tracti de ferho s' estellarà. Per la senzilla ràhó de que tothom riu, y xiular y riure á la vegada es materialment impossible.

Romero Robledo després de set anys de contínues cabriolas y de agitar banderas de tots colors, jurant y perjurant que may més del mon tornaria á unirse á las

filas conservadoras, ha acceptat la cartera de Ultramar, privant d' ella al seu amigatxo Bosch y Fusguerias, que tantas vegades ha estat à punt de atrapàrla y sempre n' ha eixit escaldat.

Cuba y Filipinas quedan à disposició del antich amo de la negreta Agueda y de la séva afamada pandilla. ¡No n' hi enviarà pochs de calanyesos per aquellas terres! Comensin Cuba y Filipinas á prepararse. Fins aquí han patit molt; pero que s' esperin, que ara sabrán lo qu' és bò. Ara coneixerán les delícies que produueix la voracitat de la plaga de la llagosta pressupuestívora.

Romero Robledo cambia 'l cultiu de la remolatxa á que vivia entregat, per la explotació de la canya de sucre. La séva vèu de mando es la següent:—Reformistas: ha arribat l' hora de xuclar!

Per lo que respecta á la Península, apena entrat en Romero en lo ministeri, s' ha declarat la guerra civil entre 'ls ministerials de la majoria de las poblacions d' Espanya. Los reformistas no s' entenen de brochs y volen tallar le bacallá. Als conservadors antichs que posan cara de prunas agres, se 'ls dona una empenta y se 'ls tira afora. Los últims que arriban han de ser los primers, y 'ls tránsfugas-renegats los preferits. Així ho disposa 'l Mónstruo: y no hi ha réplica que hi valga. Hostes han vingut que 'ls treuenen de casa. En Cánovas ho ha dit: «Fá de més bon tractar ab Magdalenas arrepentidas que ab justos que pretenen rebelarse.»

No obstant, en Silvela dirá:—San Just tornará per casa.

Si á tal extrém han quedat reduïdes las conveniencias internas del partit conservador, aquelles que per inspirar-se en un fondo d' egoisme sembla que devian ser més atesas, ¿qué no succeirà respecte á las necessitats del pais, que sempre han sigut pels conservadors, una cosa merament secundaria?

La crisis econòmica que 'ns afligeix; la depreciació dels valors públics; l' augment aterrador dels cambis; la perspectiva horrible de la circulació forrosa del paper moneda; totes aquestas amenassas produïdes pèl desgabell administratiu, qu' exigeixen un remey prompte y eficac... ¿qué s' ha fet per conjurarlas?

Se necessitava un ministre de Hisenda resolt y enèrgich, vigorós y plé de iniciativa, y á pesar de això, don Antón, á falta de persona idónea, ha anat á desenterr un fiscal del Tribunal Suprem, un desconegut que may se n' ha vistes de més frescas, confiantli, quan ell mateix menos s' esperava que 'l demanessin, la cartera de Hisenda.

Lo nombrament del Sr. Concha Castañeda, en aquests moments de perill es l' extrém de la despreocupació. Trasladat l' assumptu al teatro, l' aparició de un ministre de Hisenda de 70 anys, que may ha intervingut en qüestions rentísticas, seria digne de figurar en la Gran Duquesa de Gerolstein. En aquest un detall eminentment bufo: lo coronament de aquesta crisis pasmosa, l' última que tal vegada realisarà 'l ex-Mónstruo.

Qual ex-Mónstruo, ab la solució de la última crisis acaba de demostrar que ha arribat al últim extrem de la decadència.

P. K.

N Cánovas ha telegrafiat als centres productors, dihentlos:

«Es totalment falsa la notícia de que hajen comensat las negociacions pera nous tractats de comers.»

Alerta centres productors!... Recordin que sempre que s' ha tractat d' entaular tractats de comers perjudicials á la producció nacional s' ha dit lo mateix. Quan s' assegura que no 's fa res, es quan s' està traballant á la sombra.

Productors, alerta! Mireu que 'ls conservadors no tenen cap fet bò, ni cap paraula dolenta.

Lo Banc d' Espanya està d' enhorabona.

Forma part del nou ministeri 'l Sr. Elduayen, que resulta ser un dels primers accionistes de aquell establecimiento de crèdit.

De manera que 'l Banc té un representant en lo govern.

Ara preguntó jo: ¿Y quin dels nous ministres representa al país?

Vels'hi aquí una cosa que fins ara s' ignora.

En tot això de la crisis l' apotecari Fabié s' ha quedat en terra.

L' heroe de Sagunto que 'l protegia, no ha pogut aguantarlo més temps y l' ha deixat anar.

La cayguda no es tan dolorosa, per quant en lo successor vindrà disfrutant una cessantia de 30,000 rals anuals.

Qualsevol fassa píldoras.

L' altre dia va fugir una monja del convent de Sant Josep de Gracia.

Molt bén fet, senyora monja. Perque suposo que quan va fugir, motius bastant poderosos tindria per ferho.

Desenganyinse: dels que fugen, alguns se 'n escapan.

Lo marqués de Comillas s' entreté arreglant crisis ministerials i inclinant la voluntat de 'n Romero Robledo en lo sentit de ferli admetre la cartera de Ultramar.

Sembla que 'ls accionistes de la Transatlàntica pensan enviar un mensatge al marqués de Comillas, demanantli si quan estarà llist de aquestas coses pensa dedicar-se á estudiar la manera de distribuir algun dividendo als accionistes de aquella companyia.

Los quals ja fa una pila d' anys que no percibeixen un céntim.

De las notícias que s' han fet corre respecte á que algúns possibilistes ingressarien en las filas monàrquicas, no se 'n ha de creure ni una paraula.

Aquest dia 'm deya un contribuyent:

—Com que 'ls que contribuhim als gastos del Estat ja no podém més, vеляqui que 'ns tiran una *conxa* à sobre, à veure si encare 'ns fan suar.

Y responia un seu amich:

—Concha... y á més de Concha, Castañeda... ¿No li sembla que s' acosta l' hora de las *castanyas*?

Es molt xocant lo que li passa á n' en Bosch y Fustegueras.

A cada moment li diuhen:

—D. Albert: respallis la roba y estiga previngut, que van à cridar per concedirli una cartera de ministre.

Quan D. Albert té la roba respallada y espera que 'l cridin, se troba que un altre se li ha quedat lo puesto.

Ara mateix li acaba de succehir, ab la particularitat de que qui li ha arrebataida es lo seu gefe y millor amich, en Romero Robledo. 'L qual, emulant al famós apotecari de Olot, ha dit:—Preu per prèu la medicina me la prench jo.

¡Pobre Sr. Bosch y Fustegueras!

Es un *bosch* aquest, que apenas plou una crissis, tot desseguit s' hi fan bolets.

Lo nou ministeri 's compón tot de tránsfugas.

Després de figurar en tots los partits imaginables, s' han agrupat alrededor de 'n Cánovas, sense mes ideal qu' empunyar la cullera.

Una disculpa sols de la seva conducta, trobarà l' ex monstro. Y es la següent:

—S' ha dit que 'l parlít conservador es incapás de soldre 'ls conflictes pendents. Donchs ara jo 'm rodejo de ministres que de tot tenen menos de conservadors.

Los banquers Girona y Comillas s' han ofert al govern per tréure'l de apuros.

¿A quin tant per cent?

López de Ayala va dir:

«Una cosa es la amistad, y el negocio es otra cosa.»

Pero quan López de Ayala va formular aquesta sentencia, ja feya qui sab los anys que D. Manuel Girona venia practicantla.

En las maniobras militars que s' han celebrat á Aragó, hi han pres part uns 3,000 homes de tropa.

Y quatre generals.

Es á dir: un general per cada 750 homes.

L' exèrcit espanyol es aixis: molts generals y pochs soldats. Promte ja no 's dira: «quatre soldats y un cap», sino «quatre soldats y un general».

Si á n' en Romero Robledo, per una casualitat, li pregunten:

—Home, D. Paco, ¿per qué ha acceptat la cartera de Ultramar?

Es molt fàcil que responga:

—Per poder embarcar als amichs.

En efecte, està vist que 'ls destinos de Cuba y Filipinas se convertirán en una *merienda* de reformistas.

Sis anys enrera, al separarse en Romero Robledo del partit conservador, com siga que algú digués que la pèrdua de aquest home era pel partit conservador una sangria, en Cánovas, aficionat á fer frasses, va replicar:

—No, senyors: no es cap sangria, sino la resultancia de una purga.

Han passat sis anys, y la resultancia de la purga aquella, avuy lo partit conservador se la té de menjar.

Vels'hi aquí lo que té ter certas frasses.

Un xiste del *Correo Catalán*, periòdic que no permet siga carlí, deixa alguna vegada de ser xistós. *Lo cortés no quita á lo valiente; la boyna no obsta á la gracia.*

S' ha dit que l' exèrcit espanyol al últim adoptará un fusell austriach que porta 'l nom de *Shratenthaler*.

Y 'l *Correo Catalán* ha consignat lo seguent:

«Aquí tenen un fusell que no pot pronunciar-se.»

La crissis la va precipitar una carta de Madrid publicada en lo *Diari de la Marina*, de la Habana, en la qual se manifestava ab gran franquesa qui era lo critéri del Sr. Silvela.

Si la carta venia de la Habana, b' pot dir en Silvela, que ara de sa cayguda 'n té la culpa una pinya de Amèrica.

En Silvela ha promés que permaneixerá fiel y disciplinat, dintre de la majoria.

Tàctica eficas.

Per fer la trabeta, es necessari acostarse á n' aquell á qui 's pretén fer caure.

—No es veritat, Sr. Silvela?

Un periòdic ministerial deya l' altre dia:
«Los conservadores nos entenem per senyas:
Res més natural.

Com que tenen la boca plena, no se 'n poden valdre per parlar, y han de acudir á las senyas.

Una frasse de 'n Cánovas respecte á haver desairat á n' en Silvela per acullir á n' en Romero Robledo:

«Prefereixo las Magdalenas sincerament arrepentidas, als justos que comensan á extraviarse.»

«Quien tuvo, retuvo; pero creguim á mi. Sr. Cánovas: á sa edat las *Magdalenas* li poden sortir molt caras.

Un oficial de Estat major alemany, ha escrit una cara a un periòdic dels Estats Units, afirmant que la guerra europea estallarà durant la pròxima primavera.

Es á dir: en la estació en la qual la mare naturalesa 's cubreix de flors, los camps de batalla 's cubrirán de sanch y de cadàvers.

Oh barbarie! ¿quin dia acabarán tas horribles hasanyas?

Lo governador de Valencia ha publicat un anunci oficial encarregant als alcaldes dels pobles de la província, individuos de la guardia civil y demés dependents de la seva autoritat que procedeixin á la busca de un gos de cassa de propietat de un seu amich que s' havia perdut.

En això se entretenen les autoritats conservadoras. Per lo vist, no hi ha á Valencia criminals per perseguir, que 'ls guardias-civils s' hajen de dedicar á buscar gossos.

Ja té rahó 'l ditxo: «Qui no té res més que fer, al gat pentina.»

Diu que als Estats Units han trobat un nou sistema per curar la borratxera, d' efectes segurs.

Consisteix en practicar á cada borratxo injeccions subcutànies de *cloruro d' or*.

Precisament, sense qu' Espanya estiga borratxa, aquest es lo remey que necessita: injeccions d' *or*.

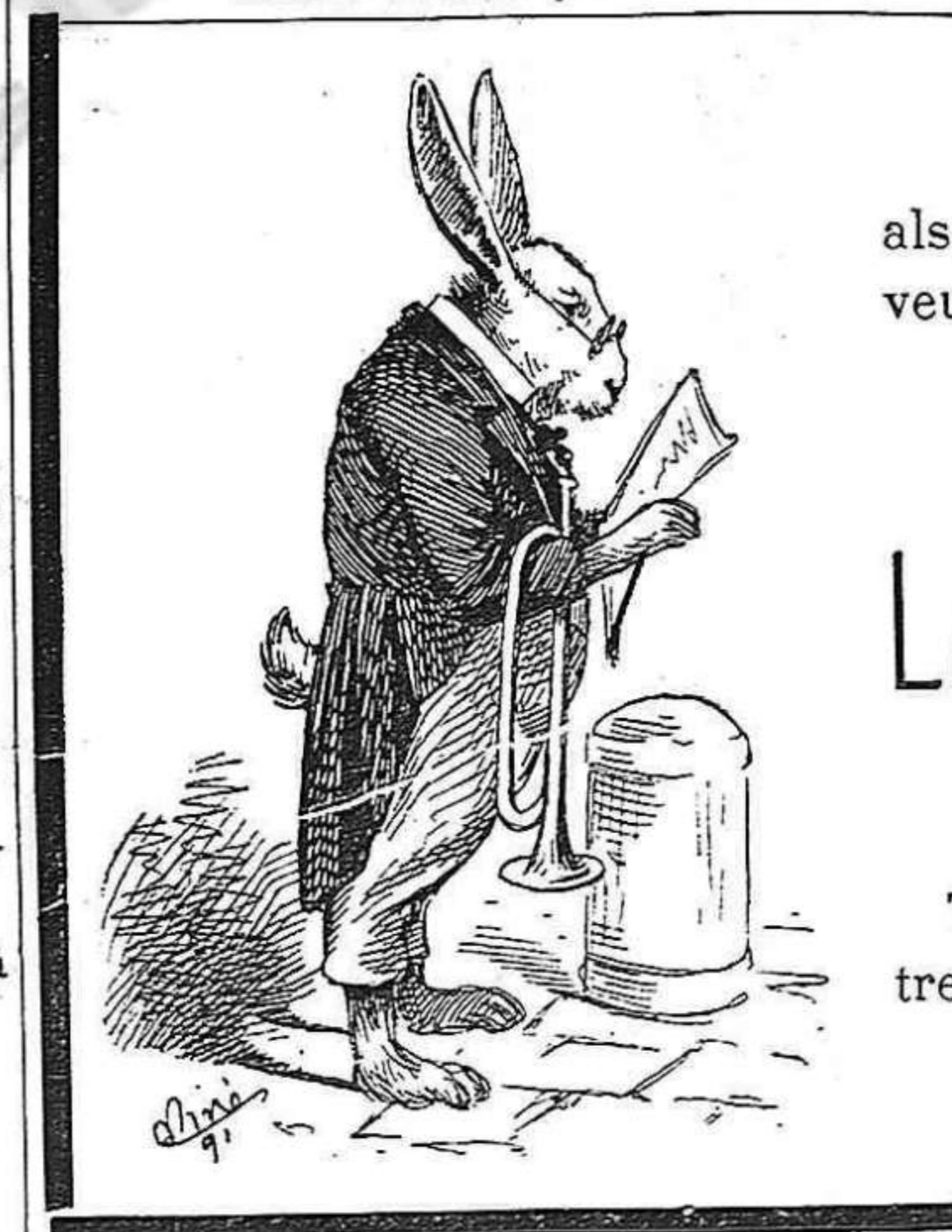
A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*A m-nis-ti-a.*
2. ACENTIGRAFO.—*A nimal-Animal.*
3. TRENCÀ-CLOSCAS.—*Espinas de una flor.*
4. TERS DE SILABAS.—*SAL PAS SER PAS TE RA SER RA NO*
5. GEROGLIFICH.—*Com més tens més t' entretens.*
Han endavínat totas las solucions los ciutadans P. Piera, Endarrerit y Nov del Bruch; n' han endavínadas 4. Sicutérat y Pau dels Barrals; 3, Ll' Real, Pep Bullici y Un Desesperat; 2, M. N. R. y 1 no més, Ninotaire y Un del Can.

XARADA.

Una primera-segona
de seda vareig comprar

per poderla regalar
á ma estimada Ramona.
qu' es molt *tercera-primera*
y té un mas apropiat de Ordal
que li dóna molt caudal.
L' altre jorn la masovera
va agafarhi un bell total.

XICOT COM CAL.

MUDANSA.

Un dia ab lo seu xicot
la tot del pagès Pau Marbre
va tenir un susto de mort
tant que van trobarla al hort
tremolant com tot á l' arbre.

Y de llavoras ensa
tè un atach cada moment
que com tot continuament
plora y riu sense parar.

J. SALIENTAG.

TRENCA-CLOSCAS.

PAL DE BARCA
Formar ab aquestes lletras lo nom de un poble de Cata-lunya.

SALDONI DE VALLCARCA.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horizontal: consonant.—Segona: órgan de animal de ploma.—Tercera: preciositat marítima.—Quarta: població catalana.—Quinta: objecte d' escriptori.—Sexta: nom de dona.—Séptima: vocal.

PAUET DE LA CINTA.

GEROGLÍFICH.

GAN 1er am XA

D BARTRIMA C.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans Caselaví, C. Pujol, Nomar Teu, Pepeta Maca, Pare J. del F. Goros, Assabariguap, Un ex-adroquer, Raïla enmatzinada, Marques de Lapa, y Pau Borinot.—*Lo que 'ns envian aquesta senyala no fa per casu.*

Ciutadans Pep Serra, A. Garrigós, O. J. (a) Llaminer, E. B. D. C., Trencà-Llamps, A. Marca B., Un Sabadellench, Cinet Barrera y Cargolinet, Seràpi Guitarra, L. Ventura, Anton Puyal, Un que no te Fey, Pau Mora G., y M. de la B.:—*Publicarem alguna cosa de lo que 'ns envian.*

Ciutadà S. R. A. La idea de un bonich article hi es; pero la forma es detestable.—J. Prats y Serra: La seva poesia no està acomodada al gènere del periòdic.—Jaret de l' orga: Los versos van bé.—Linet del Pont: La titulada *L' escolta* la tenim encare: la que 'ns envia aquesta senyala no 'ns fa pessa.—J. Molas: L' article va bastant bé; no obstant se 'n hauran de treure alguns fragments massa difusos.—Joanet de Lleida: Es 'an molt bé.—J. B. (Vilafranca): La senyala entrant ne parlaré.—J. M. Feili: Ha fet tart per figurar en l' *Almanach*.—Amadeo: La poesia està plena de ripis.—Joan Mallo: La de vosté es defectuosa y acusa una falta de facilitat.—P. P. T.: No som gayre amichs de dirigir als artistas poesias de col·laboració; apart de això la que vosté 'ns envia com a seria es massa festiva y com a festiva es massa seria. Es 'a dir: es desequilibrada.—A. Camps y Cortés: Esta bé.—J. Pons y G.: Los sellos estan bé.—J. T.: De las notícies de cert gènere que insertém, no 'n s'ém pagar res; pero exigim que vingan per conducte autorisat y suscritas ab una firma.—Nuvel: La idea hi es; lo que no hi ha es lo sonet.—Sor Ana: No 'ns la felisson.—J. Aran Gaya: Encare no van pron 'be: lo que 'ns envia no 'ns serveix.—J. Uson: dels epígramas y cantars qu' envia 'ls uns pecan perverts, y 'ls altres per insustancials.—M. Gardó Ferrer: Moltas de les idees que conté la poesia que 'ns remet nos sembla haverlas llegidas ja no recordém ahont.

ESTA AGOTANTSE LA EDICIÓ!
MENUDENCIAS
(PEQUEÑECES... CATALANAS)

pels Pare A. MARCH

ab dibujos de Mossen MOLINÉ y el retrato del autor

Se ven a DOS rals, per tot arreu.

LOPEZ Editor.—Rambla del Mitj, 20

Rarcelona: Imp. de Lluís Tasse. Arch del Teatro, 21 y 23.

AVISÉM

als nostres apreciables lectors, que prompte
veurà la llum pública

L' ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

pera 1er any 1892

Text variat, ilustració de primera y quatre grans planas cromolitogràficas.

Esplendidés.

Elegancia.

Preu 2 rals.

LA CRISIS.--MITJAS SOLAS Y TALÓNS.

¡Quanta decadencia! Avants portava les botas, y ara fa d'ataconador!....

Elduayen.

CARAS NOVAS.

Linares Rivas.

Rapte d' entusiasme dels negritos de Cuba, al saber qu' en Romero era ministre de Ultramar.

—Pero dónde está la Escuadra?...

La mudada es ben tremenda
y está plena de malicia:
després d' espatriar la Hisenda
se'n vā a espatriar la justícia.

¡Qué será de mí!...

D.ª Coacha la Castanyera.

—Lo qu' es á mi tot això
m' té ben tranquil.